

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

9. Felicissimus Sponsus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

damnabile est) apparitio aliqua, etiã necessaria, erat.

3. Demum Pontifex dicto die, cum non nisi de David familiã domoque MARIA stirpis vnicae, & paternorum hæredi bonorum, Virum dare posset, iussit adesse, quotquot inde descenderent, conjugio aptos, Virgamque aridam manu prætere. Adfuit tum inter alios IOSEPH, & ipse Virginitatis retinendæ certus; qui primò Virgam, quã poterat arte, abscondit; dein verò Sacerdotum imperiò eleuans, enimverò seipsum clarissimè prodidit. Nam & floruit confestim Virga; & columba de cœlò advolans, eius apicem insedit; itaque Virgini eventum subtimidè præstolanti IOSEPH Sponsus adiudicatus fuit. Ita denuò Hieronym. Cui aliud quod addam non est, quàm id temporis, Deum non solum tanti, sed pluris etiã fecisse desponsationem hanc, quam olim Aaronis Pontificis electionem fecisse legitur. Num. 17.

ELOGIUM IX.

IOSEPH

Felicissimus Sponsus!

Abstraho modo, solane de futurò sponsalia, an etiã de præsentì; contraxerit IOSEPH à reflorescente aridã Virgã manifestatus. Id namque proximè examinabo. Nunc autem id vnum declarandum est, quibus ex causis supremus

C

huma-

humanæ felicitatis gradus eidem IOSEPH ob hæc sua Sponsalia tribuatur. Inprimis tractarunt ante me argumentum istud Barrad. l.6. cap.8. Ribaden. in festo S. IOSEPH, Cornel in cap.1. Matth. Carthag. lib.4. Hom.5. & Suarez Disp. 8. S.1. Ex quibus me doctrinam meam, certè occasionem eius accepisse, gratus profiteor.

Igitur 1. Felicitas Sponsi IOSEPH est in eò ordine, in quo est felicitas Sponsæ. Correlatiua enim sunt. At est felicitas Sponsæ MARIÆ, etsi nunquam peperisset, summa, propter eximia Gratiae & Naturæ dona. 2. Eadem correlatiua est felicitati Matris Dei, quæ sola summam gratiam inter puras creaturas inuenit apud Deum, quem peperit ipsi, tanquam Viro suo. De quo Viro S. Ioannes Damascenus Cant. 3. in Natiuit. B. V. *Dicu*, inquit, *illum virum MARIÆ, hoc est prorsus ineffabile, & nihil præterea dici potest.* 3. Peccatum quoduis, & quidquid aliud speciali modò refertur ad Deum, accipit inde infinitatem aliquam, siue malitiæ, siue bonitatis. Atqui post MARIAM, & cum MARIA, refertur IOSEPH præstantissimò modò ad IESVM Dei filium, eius cum humanâ naturâ hypostaticam vnionem cõseruando, gubernando, nutriendo, &c. 4. Quæ felicitas importat intimam communicationem supremæ felicitatis, ea quoque suprema in eadem est. At est IESV & MARIÆ felicitas suprema, & huius vtriusque intimam communicationem importat felicitas IOSEPHI; vtpote Patris, & Viri. 5. Summam oportet esse felicitatem eius,

eius, qui, bonum, quô quis, nonnisi perbreui tempore perfruens, ad ipsum felicitatis fastigium ascendit, possidet stabiliter per annorum plurimorum decursum. At sic ascendit Ioannes Baptista vnicâ Virginis salutatione, ac IESV nondum nati vicinitate, exultans, prophetizans, muti patris resoluens linguam, & in maternô vterô sanctificatus.

6. Huc etiam accedit, quòd si qui partem thesauri occupat, felix sit, erit vtique summa felicitas illius, qui totum iure & reapse possidet. At est felix Ioannes, cui IESVS pectus; Maria Magdalena, cui caput & pedes; Thomas, cui latus; Simon Cyrenensis, cui crucem; Petrus, cui claues; Martialis postea Lemouicensis Episcopus, cui brachia; Veronica & Abagarus, quibus faciem syndoni impressam dedit.

7. Qui eorum, qui viuendi genere æquales sunt Angelis, & filij Dei sunt, ac filij resurrectionis, caput & Dux est, illius est felicitas suprema. At Virgines (pro maribus ac fæminis accipio) vt pote cum neque nubant, neque nubantur teste IESV apud Luc. cap. 20. v. 35. sunt tales; & earum caput & Dux est IOSEPH primus omnium ad Virginitatis votum à Virgineâ suâ Sponsâ inductus; de quo Elogio 14. pluribus agetur.

8. Eius est felicitas summa, cuius vita & mors est felicissima. At est vita & mors IOSEPHI felicissima propter alloquium, aspectum, conuictum, exemplum, magisterium, & auxilium IESV, quô supra mortales omnes, longissimo tempore, ad ipsam vsque mortem fruitus est; adeò vt cum triduo vnico ab-

C 2

esset,

esset, cum officij paterno maternoque jure admodum
nere auderet Virgo. *Fili quid fecisti nobis sic? Ecce
Pater tuus, & ego, dolentes quarebamus te.* Luc. 2. v. 48.

ELOGIUM X.

IOSEPH

Vir MARIÆ, de qua natus est IESVS, qui
vocatur Christus.

Fuere olim Doctores non contemnendi, qui
nescio quò Zelo abrepti docere sunt ausi.
Sponsalia; non matrimonium inter IOSEPH
& MARIAM intercessisse; Eos nunc tempora nos-
tra communi consensu, vel omnino damnant, vel
opportuno moderamine interpretantur, solum ne-
gasse consummatum matrimonium. Cum his igitur
interpretibus propugno, & ego matrimonium
ratum IOSEPHI cum MARIA. Ita post S. Thomæ
q. 29. a. 2. & alios bene multos Canisius l. 2. c. 11.
Salian. mihi folio 760. Suar. in cit. q. S. Thomæ,
Cornel. à Lap. & Barrad. in cit. c. Matth.

Ad id autem mouet me 1. quia verba Scri-
pturæ Sacræ ut S. August. de Gen. ad lit. cap. 1. &
7. & sæpe alibi; cum Basil. hom. 9. in Hexameron,
docet, & ipsa conuincit ratio, semper in sua pro-
pria significatione accipienda sunt, quando nullum
inde sequitur absurdum. At est verborum Scriptu-
ræ propria significatio, quòd IOSEPH contraxe-
rit cum MARIA Virgine matrimonium, Non con-
trahia